

■ BURSELE LUMII / Scăderi pe piețele de acțiuni **PAGINA 2**

■ Ciolacu îngroapă corvetele lui Dăncilă: Forțele Navale rămân fără vasele de luptă **PAGINA 3**

■ Lion Capital vinde din deținerile imobiliare **PAGINA 4**

■ Bank of America: "Nvidia încă nu este scumpă, la o evaluare de două trilioane de dolari" **PAGINA 4**

■ TradeVille: Conpet așteaptă profituri în scădere **PAGINA 9**

■ Două clădiri de la reședința lui Marghiloman, reabilitate de Primăria Buzău **PAGINA 10**

■ Ghidul siguranței în domeniul electric **PAGINA 11**

GRAM AUR = 317,1063 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,1662 RON

EURO = 4,9712 RON

DOLAR = 4,5441 RON

Iohannis ca nepot – propășirea sau prașila?

Un neamț la NATO? Asta poate să dea foc imaginației lui Putin. Iohannis la NATO? Asta a furnizat fiecărui cetățean român o linie incendiară de gândire: dacă poate Iohannis, io de ce să nu pot? Și nu neapărat la NATO, ci acolo, undeva. Multă lume se interesează acum, între care și câțiva jurnaliști, unde este ghișeu la care se poate depune candidatura la NATO. Alții se interesează acum, de alte candidaturi, mai ales că avem destule alegeți pentru toți.

GEORGE CHIRITĂ

Prima ipoteză pentru explicarea candidaturii sale este dacă nu cumva Iohannis a vibrat în subconștient pe ideea că dacă postul de la NATO devine vacant, asta înseamnă că poate merge acolo pentru vacanță. El știe că este foarte dotat pentru asta, pentru că, așa cum rezultă din comunicatele Președinției, el nu a avut concediu atunci când se afla în vacanțele multiple, fiind prin urmare în exercițiul funcției. Președintele nu înțelege ca pulsivitatea care l-a îndemnat din adâncul sinelui spre această eroică declarație poate să fi provenit de la un simplu calambur, chestie care e frecventă în psihanaliză. De aici poate și dificultățile lui de exprimare, cu acea intonație contra naturii (dar rog insistent nu vă gândiți aici la sintagma „anus contra naturii”) dar și dificultățile lui de înțelegere, pe ideea declarată de el că „o voi citi până voi înțelege”, ceea ce evocă momentele lungi de lectură lipsite de actul înțelegerii. O altă cauzalitate de tip calambur cu efect asupra inconștientului lui Iohannis ar putea avea cuplul Miami - NATO. Ce, vii se pare că nu seamănă? Mie mi se pare că dacă scrii MIAMI cu majuscula (adica acea localitate unde se spune că Iohannis ar avea a șaptea casă), atunci seamănă perfect cu NATO.

Nu se exclude însă nici ipoteza că Iohannis candidează pentru un post vacant pentru ca, dacă cumva îl ocupă, acest post să rămână în continuare vacant, așa cum s-a întâmplat în cazul mandatelor sale. Oricum, neștiute sunt căile psihanalizei!

Ce poate însă să însemne că Iohannis candidează „în numele României”. Singura lui calitate oficială în raport cu România este aceea că e președintele României. Deci asta înseamnă că avem un președinte candidat.

(continuare în pagina 11)

UE ne dă dreptate, tezaurul confiscat de ruși este al nostru. Și?!

Nu e vorba de treisprezece lingouri, nu e vorba de o coroană, nu e vorba de cloșca cu puii de aur, este vorba de două trenuri pline și lungi. (Sursa foto: www.romania-actualitati.ro)

Rezoluția adoptată ieri de Parlamentul European prin care solicită Comisiei ca, după încetarea conflictului din Ucraina, în negocierile cu Federația Rusă să facă demersuri pentru restituirea tezaurului țării noastre aflat la Moscova, care ar trebui să fie în rezervă la Moscova încă din timpul primului război mondial, reprezintă un act inaplicabil în următoarea perioadă. Pentru ca să putem vorbi de un demers valabil, ar trebui ca Vladimir Putin și cei din jurul lui - Medvedev, Lavrov și alții - să fie arestați și alegerile prezidențiale din Rusia să nu fie câștigate de o sosie a lor sau a lui Liviu Dragnea,

fostul președinte al PSD, care avea oareșce gânduri ascunse cu tezaurul României aflat în păstrare la Banca Națională a Angliei.

Altfel, documentul votat de Parlamentul European rămâne unul fără valoare, iar cele 91,5 tone de aur fin nerețurate de Moscova, care ar trebui să facă parte din rezervele Băncii Naționale a României, rămân adânc ascunse în hruțele Kremlinului, în care au acces doar Vladimir Putin și umbra lui.

În deschiderea dezbaterii, Elisa Ferreira, comisar european pentru politica de coeziune, a spus că solicitarea României privește relațiile sale cu Federația Rusă, dar că Executivul de la

Bruxelles se va situa de partea țării noastre, dacă după încheierea războiului din Ucraina vor avea loc negocieri și un proces de dialog cu reprezentanții puterii de la Kremlin.

Elisa Ferreira a precizat: "Rusia are un tipar de încălcare a legii internaționale, iar războiul împotriva Ucrainei este o încălcare a legislației internaționale, inclusiv a Cartei ONU și a obiectivelor UE privind securitatea și pacea pe continent. Liderșipul politic al Rusiei trebuie tras pe deplin la răspundere pentru încălcarea legislației internaționale și a drepturilor omului. Cât timp continuă războiul în ucraina, nu putem să ne întoarcem la relații nor-

male cu Federația Rusă. Poziția Comisiei Europene este că subiectul tezaurului României rămâne o chestiune bilaterală între România și Rusia, dar suntem gata să susținem autoritățile de la București, dacă ne solicită acest lucru. În acest moment dialogul politic și mecanismele de negociere cu Rusia sunt suspendate din cauza războiului din Ucraina, dar suntem deschiși să susținem cauza returnării tezaurului la finalul acestui conflict".

Inițiatorul acestei dezbateri din Parlamentul European, liderul PMP, Eugen Tomac a spus că rezoluția adoptată ieri reprezintă un document unic pentru instituția europeană. Tomac a precizat:

"Aurul României este și astăzi sechestrat în Rusia, este o creață legală a României pe care Rusia nu o recunoaște, pentru că autoritățile de la Kremlin dezinformează și denaturează trecutul".

Deputatul european social-democrat Rovana Plumb a spus că tezaurul reprezintă o dispută veche între cele două state, iar aducerea temei pe agenda Parlamentului European e un gest politic. Ea a precizat că țara noastră are un drept de creanță valabil din punct de vedere istoric și juridic asupra tezaurului trimis la Moscova.

GEORGE MARINESCU (continuare în pagina 3)

Entropia neagă succesul automobilelor electrice

Compania de servicii financiare Goehring & Rozenzweig Associates (GRA), specializată în investițiile din sectorul resurselor naturale, a publicat recent o analiză a pieței automobilelor electrice din Norvegia, disponibilă la adresa www.gorozen.com.

"După ce am studiat cu atenție istoria energiei, nu am găsit încă un exemplu în care o nouă tehnologie cu eficiență energetică inferioară a înlocuit una existentă, mai eficientă", arată autorii în prima parte, unde mai subliniază că "cercățile noastre sugerează că vehiculele electrice sunt mai puțin eficiente din punct de vedere energetic decât automobilele cu motor cu ardere internă".

Urmează apoi un tur de forță, al cărui scop este să demonstreze că "vehiculele cu motoare clasice sunt mai eficiente decât cele electrice, atunci când sunt luate în considerare și costurile energetice atât ale bateriei, cât și ale energiei regenerabile necesare pentru a face vehicule electrice fără carbon", iar studiul de caz este Norvegia, prezentată cu orice ocazie drept exemplul de urmat în "electrificarea" parcului auto.

Conform statisticilor oficiale, automobilele electrice (AE) au reprezentat 80% din totalul vânzărilor de mașini noi din Norvegia în 2022, dar în condiții cu totul speciale, care merg cu mult dincolo de subvenționarea directă a achiziției.

Analiza de la GRA subliniază că AE sunt scutite de multe taxe, inclusiv de TVA-ul de 25%, care oferă un avantaj de circa 27.000 de dolari în fața unui automobil cu motor clasic.

În plus, "Norvegia scutește vehiculele electrice de orice taxe de drum sau pentru transportul pe feribot și le permite să utilizeze benzile de autobuz, oferă parcare și taxare gratuite în zonele municipale și asigură 'drepturi de încărcare' în blocurile de apartamente".

Deși unele dintre subvenții au început să fie reduse sau au fost eliminate începând din 2017, un rezident din Oslo proprietar de AE se bucură, încă, de un avantaj anual de circa 8.000 de dolari în fața unui rezident care deține o mașină clasică.

(continuare în pagina 9)

Deconstrucția democrației

Planul este vast și deloc simplu. Are etape și faze total desincronizate, are puncte critice și momente de inflexiune cu efecte nu rareori divergente. Poate merge greu, poate merge mai ușor. Este unul bintuit de complexitate, nicidecum un parcurs liniar. Nu e de mirare, deci, că nu le poți cuprinde niciun pe toate, dintr-o dată. De aceea, astăzi, m-am oprit la un aspect particular al poveștii. Unul mai puțin vizibil și, în general, mai puțin luat în considerare, când vine vorba despre evaluarea "stării de sănătate" a unei democrații: opinia cetățeanului și exprimarea ei în spațiul public, respectiv impactul acestui fapt asupra demersurilor politice. Nu de alta, dar apropierea de scadențele electorale, vrînd-nevrînd, aduce tema în prim-planul actualității.

Deși nu pare chiar de la prima vedere, formarea și exprimarea liberă a opiniei în spațiul public este una dintre condițiile fundamentale pentru susț-

BURSA Cornel Codiță

Deși nu pare chiar de la prima vedere, formarea și exprimarea liberă a opiniei în spațiul public este una dintre condițiile fundamentale pentru susținerea și existența oricărui tip de democrație funcțională performantă. Este rădăcina libertății de expresie, a libertății presei și, în ultimă instanță, a libertății de acțiune politică. Fără aceste componente, democrația nu există! Atacurile dusmanilor democrației în era post-modernității asupra acestei rădăcini sunt radicale, vehemente. Desigur, nu doar în România.

Prima problemă critică este calitatea informației, disponibilă, accesibilă cetățeanului care se va exprima electoral. Aparent, lumea în care trăim pare să fie suprapopulată cu informație,

nu-i așa? Nu chiar! În loc să fie luminată de informația utilă, sigură și relativ eliberată de băturile prelucrărilor prin comentarii, păreri și opinii ale celor care o livrează, societatea în care trăim zace îngropată sub munți de deșeurii și dejecții informaționale. Există, desigur, și informație, dar eforturile pe care ar trebui să le facă cineva pentru a scoate la iveală "pepilele auri-fere" sunt mult dincolo de puterile unui singur om, oricât timp ar avea el la dispoziție și oricât de calificat ar fi pentru a duce lucrul la bun sfârșit.

(continuare în pagina 11)

